

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2018. szeptember 2.
Évközi 22. vasárnap

A szív tisztasága

Pilinszky Jánostól származnak a következő gondolatok: „Minden bűn oka a szeretet hiánya, az önzés, az ember kiválása a tiszta jóból, lázadása Isten ellen. Enélkül tulajdonképpen nincs is bűn. Mivel pedig a bűn mindig a szeretet elleni véték, ezért orvosolni is egyedül a szeretet síkján lehet. A bánat egyedül abból a felismerésből fakadhat, hogy vétettünk bármit is, lényege szerint mindig a szeretet ellen vétettünk. Aki ezt világosan látja, már megbánta bűneit. Enélkül viszont nincs bánat, csak félelem és szégyen van.”

E gondolatok jól megvilágítják a bűn forrását, gyökerét, a szeretet hiányát. Jézus is ezt kéri számon az írástudóktól és farizeusoktól. A vitát nem ő kezdeményezi, hanem az említett vallási csoportok képviselői, akik nehezményezik, hogy Jézus tanítványai nem tartják meg pontosan a mózesi törvényben meghatározott tisztasági előírásokat. Márk evangélista szükségesnek tartja, hogy mindjárt az elején megmagyarázza a zsidó tisztasági hagyományokat, vélhetően azért, mert írását nem zsidó származásúaknak szánta. Az ő magyarázata alapján úgy tűnik, hogy az étkezés előtti

kézmosás egy külső cselekedet, amelynek főként egészségügyi oka van. A valóságban azonban többről van szó. A zsidó vallásban a tisztasági előírások és más törvények megtartása vagy meg nem tartása közvetlenül érinti az Istennel való kapcsolatot. Tisztának az számít, ami Istennek tetsző, az ő akaratának megfelelő, azaz megerősíti az ember kapcsolatát Istennel. Ezzel szemben tisztátalan mindaz, ami ellenkezik Isten akaratával, eltávolítja az embert Istentől.

A farizeusok azt kérik tehát számon Jézustól, hogy rabbiként, tanítóként, miért nem gondoskodik arról, hogy tanítványai megtartsák a törvényeket, hiszen a Mesternek felelősséget kell vállalnia minden tanítványáért. Válaszában Jézus nagyon határozottan és keményen bírálja a kérdezőket, mégpedig nem is vélekedésük, törvényértelmezésük, hanem magatartásuk miatt. Bíráló szavai szerint a farizeusok vallásossága teljesen kiüresedett, amely abból fakad, hogy rosszul értelmezik a törvényeket és nem értik a törvények mögött meghúzódó isteni szándékot. Aztán Izajás prófétát idézi, aki által Isten kimondja: „Ez a nép ajkával tisztel engem, ám a szíve távol van tőlem.”

A szeretet helye

Jézus válasza a külső tisztaságtól a szív tisztasága felé halad, azaz visszavezeti a hallgatóságot a törvény eredeti értelméhez.

Az embernek ügyelnie kell szívének tisztaságára. Hogyan értelmezhető ez a kijelentés? Mi az értelme, hiszen a szívet nem lehet vízzel megmosni, megtisztítani, miként más testrészeinket, például a kezünket?

A szív tisztasága azt jelenti, hogy nincs benne helye a rossz szándéknak és helytelen indulatoknak. Nincs benne helye a bűnnek, mert a bűn eltávolítja a szívet és az egész embert Istentől. A bűnt kell távol tartanunk magunktól, hogy szívünkben csak a szeretetnek legyen helye.

Lelki szabadság

Urunk, Jézus Krisztus, te jól ismeresz bennünket és bűneink ellenére is meglátod belső szépségünket, törekvésünket a jóra.

Segíts minket, hogy olyanná váljunk, amilyenek te látsz minket! Legyen mindig közel hozzád a szívünk! A szabadság sosem jelentheti a tőled való elszakadást vagy függetlenséget, hiszen éppen a te törvényeid biztosítják számunkra az igazi lelki szabadságot és vezetnek az üdvösség felé.

Ha engedelmeskedünk a te törvényeidnek és nem tekintjük azokat oktalan módon szabadságunk korlátainak, akkor valóban jobbakká válhatunk. Segíts minket, hogy bűneink megvallása után a jó útra térjünk és azon megmaradjunk!

Évközi 22.
vasárnap

Hétfő

1Kor 2,1-5
Lk 4,16-30

Kedd

1Kor 2,10b-16
Lk 4,31-37

Szerda

1Kr 3,1-9
Lk 4,38-44

Csütörtök

1Kor 3,18-23
Lk 5,1-11

Péntek, Szent
kassai vértanúk

Bölcs 3,1-9
Mt 10,28-33

Szombat, Szűz
Mária születése

Mik 5,1-4a
Róm 8,28-30
Mt 1,1-16.18-23

Évközi 23.
vasárnap

Iz 35,4-7a
Jak 2,1-5
Mk 7,31-37

Jak 1,17-18.21b-22.27
Mk 7,1-8.14-15.21-23